

İsveç’te şeriat

İkinci Meşrûtiyetten yaklaşık çeyrek asır önce Osmanlı’da şeriat düşmanlığı başlamıştı. O zamanın Paris merkezli din karşıtı Osmanlı liberallerinin çalışmaları ve o dönem Garp medeniyetinin karakolu hükmündeki Selanik’in katkılarıyla “şeriat” kelimesi menfî olarak efkâr-ı ammeye sunulmaya başlandı. 31 Mart hadisesindeki “şeriat” kelimesinin kullanım biçimini bilenler, İslâmiyetle ayniyet arz eden bu kelimenin cumhuriyet tarihindeki tarihçe-i seyirini de rahatlıkla anlarlar.

Günümüz Avrupasında şeriat kelimesinin nüanslarla kullanımını bilenler, mânâsının iki kategoride toplandığını görecekler. Hadiseye ilmî bakan, önyargısız araştırmalara dayanan ve objektif yaklaşanlar, şeriatı; İslâmî kurallar, Kur’ân’ın prensipleri, Müslümanların hayat tarzı ve İslâm dininin genel prensipleri olarak anlıyorlar. İkinci bakış açısından şeriatı seslendirmeye çalışanlar ise; insanî hayata zıt, yaşanması gayr-ı kabil, Arabistan çölünün muhayyel vahşî hayat tarzı, insan hayatına kastetmiş ve medeniyeti reddeden bir sistem olarak anlatıyorlar. Bu iddialarını delillendirmek üzere de dünyanın dört bir yanında, cehalete boğulmuş toplumlardan resim toplamaya çalıştıklarını görüyoruz. Son zamanlarda, ilmî mahfillerle semavî dinlerin barışmaya başladıkları dünyamızda, şeriatın Avrupa’da genellikle müsbet olarak sözkonusu edildiğini söylemek mümkün.

“İsveç’te şeriat” başlığı bize garip gelse de, mânâsını anladığımızda garabetin yalnızca sloganlara ait olduğu görülecektir. Dünyanın hiç bir yerinde bulunmayan bir kanunla İsveç parlamentosu, para karşılığı zinayı şiddetli cezalarla yasakladığı bir dönemde, Türkiye’de zinayı ve zanîleri koruma altına alan hükümetleri hatırlamamak mümkün değil. Sosyal demokrat, Yeşiller ve solcuların, halkın yüzde seksen çoğunluğuna dayanarak aldığı kararın müsbet neticeleri ortaya çıktıkça, İsveç’in komşusu Finlandiya da bu kanuna hevesleniyormuş. Zinanın zanîlerin siciline işlendiği, kötü yollara düşürülmüş kadının rehabilite edildiği, zinayı organize edenlerin on seneye kadar hapis cezasıyla yargılandığı İsveç’te; hem zabıta, hem ahâlî ve hem de idareciler neticeden pek memnunlarmış!

Stockholm’un Kur’ân çizgisi olan fitrata bu yönelişi tesadüfî değildir. İsveç’in de içinde bulunduğu “Kuzeyliler”in Avrupa’nın diğer kavimlerinden asırlar önce Endülüs ve Sicilya üzerinden İslâmiyetle tanıştıklarını, sair coğrafyaların skolastik karanlığında inledikleri dönemde Kur’ân medeniyetine kavuştuklarını ve bugün yaşadıkları hürriyet ve refahı Kur’ân’a borçlu olduklarını, Batılı tarihçiler bizden daha iyi bilirler. Mevcut dünya idareleri içinde yapı olarak Asr-ı Saadete en yakını olan İskandinav ülkelerinin bugünkü durumunu Türkiye ve İslâm literatürüne ilk olarak taşıyan, bildiğimiz gibi Bediüzzaman Said Nursî’dir. Devleti idare eden partinin genel sekreterine ve bütün siyasilere ders niteliğindeki mektubunda; “Bu asrın Kur’ân’a şiddet-i ihtiyacını hissetmekte İsveç, Norveç, Finlandiya’dan geri kalamamak size elzemdir, belki onlara ve onlar gibilere rehber olmak vazifenizdir” (Emirdağ Lâhikası S.191) derken, İsveç Kur’ân pratiği yolunda bu kadar ilerlememişti.

İnsanı insan olarak değerlendiren, fitrî haklarına saygı gösteren, ihtiyaçlarının teminine yardımcı olan, onu mutsuz

kılacak ve zarar verecek hareketlerden cemiyeti korumaya çalışan İsveç gibi devletlerin müsbet çalışmalarının yarısını Türkiye hükümeti icra etse, belki de 'şeriatçı' olarak ilân edilecekti. İsveç halkı ve idarecileri, saldırgan Avrupa dinsizleriyle Asya münafıklarının büyük paralarla piyasaya sürdükleri sloganlara iltifat etmediler ve etmiyorlar. Küçük nüfusuyla ifsad şebekelerinin işini bozan İsveçliler zaman zaman bedel de ödüyorlar. Başbakan Palme'nin ölüm sırrı açığa kavuşturulamadığı gibi dışişleri bakanı Anna Maria Lind'in de hunharca katledilişinin asıl sebebi resmen açıklanamadı. Ödenen bedelin sebepleri satır aralarında ifade edilse de, hürriyet ve insaniyet düşmanları karşısında İsveç şimdilik susmayı tercih ediyor. Fakat bildiği doğru çizgiden vazgeçmediği gibi, dünya politikalarını esir almaya çalışan 'deccaliyet'in planlarını bozmaya yetecek hakikatleri ifadeden de geri durmuyor.

Müslümanların teşkil ettikleri camilere yardım eden, başörtülü kadını İslâmın simgesi olarak kabul edip saygı gösteren ve ülkeye büyük zarar vermiş sefaheti yavaş yavaş frenlemeye çalışan İsveç'in yaptıklarına ister şeriat diyelim, ister insanlık veyahut fitrat... Netice değişmiyor. Müslüman Türkiye'nin batılı İsveç'in ne kadar gerisinde kaldığını merak edenler, daha etraflı bir araştırma yapabilirler.